

PÍSEŇ 0797

Já volám k tobě, Pane můj

1529 Wittenberg

1. Já vo - lám k to - bě, Pa - ne můj, ó vy - slý - chej mé vzde - chy,
vždy mi - lo - sti - vě při mně stůj, ať ne - jsem bez ú - tě - chy.

Po pra - vé ví - ře ží - zeň mám, dej mi ji v kaž - dé do - bě ke cti so -

- bě, ať bliž - ním po - má - hám a vzdá - vám chvá - lu to - bě.

2. A více žádám, Pane náš, ty mi to můžeš dáti:
kež v moci své mne vždycky máš, když budou se mi smáti.
Již nyní naději mi dej, že půjdu z dočasnosti do věčnosti,
a tak mi požehnej, ať na tobě mám dosti.
3. Za rozkoš ani radosti ať koupiti se nedám,
ty dej, ať jen z tvé milosti tvé zalíbení hledám.
Máš všechno v ruce stále sám, ty zdarma všechno dáváš, a co žádáš,
je připraveno nám - tak ty nám požehnávej.

Johann Agricola
R.M.Šimša